

„Mikołajki” i Spotkanie świąteczne członków Zespołu Regionalnego „Pisarzowianki”

Gdy noc zapadnie 6grudnia, to wokół wszędzie robi się cudnie. Święty po cichu podarki kryje i nigdy nie wstęp - On zawsze w kochających sercach żyje. Tradycyjnie członkowie zespołu „Pisarzowianki” zapraszają do siebie Mikołaja, który przy radosnej atmosferze rozdaje drobne upominki, a czasami i „rózgi! Każdemu wg jego zasług. Drugie spotkanie jest już świąteczne.

.....Boże Narodzenie wkrótce, więc życzymy Wam szczerze, ciepłych chwil w rodzinie w Wigilijną Wieczność, wszystko w złocie, zieleni, czerwieni. Niech Nowy Rok 2018, będzie pełen nadziei, by spełniło się choć jedno Wasze marzenie. Dużo szczęścia i niezapomnianych wrażeń.

Tymi słowami przywitała p.C.Puzoń, zebranych przed najpiękniejszymi ze Świąt- Świątami Bożego Narodzenia ,członków zespołu ,oraz zaproszonych gości, byli nimi pan sołtys Stanisław Peszel z małżonką, kierowniczka WDK pani Urszula Kucharska i członkinie zarządu KGW. W sali WDK udekorowanej świątecznie przez p.Urszulę Kucharską, zasiedli do suto zastawionego stołu z tradycyjnymi potrawami wigilijnymi.

Nie mogło więc zabraknąć smażonej ryby, sałatek, ciast z królującym makowcem ,owoców, orzechów. Wszyscy wspólnie śpiewali kolędy przy akompaniamencie naszego mistrza Stanisława Olearczyka.

Zebrani przy świątecznym stole składali sobie życzenia płynące prosto z serca.

Poniższy wiersz, niech wprowadzi wszystkich w atmosferę zbliżających się Świąt.

(autor wiersza Jolanta Herman)

*Jest takie magiczne pudełko,
w nim świat zaczarowany,
świat bombek choinkowych,
mojej babci, od jej mamy.*

*Dotykam pudła ostrożnie,
swoimi małymi rączkami,
otwieram wieczko,
a bombki ..... mienią się kolorami.*

*W różowej bombce się skryła,
mała śpiąca królewna,
w złocistych pantofelkach.....
różowa suknia zwiewna...*

*W błękitnej bombce motyl,
z takimi lśniącoymi skrzydłami.....
walca tak pięknie tańczy,
w baletkach.....cienkimi nóżkami.*

*W zielonej bombce...choinki,
wspomnienie....łąki zielonej...
O! widzę jak skacze,
tak śmiesznie konik polny.*

*W srebrzystej bombce pędzą,
koniki do gwiazd szczęśliwych,
stukają srebrne kopyta,
wiatr targa ich srebrne grzywy.*

*Czerwona bombka, aż płonie,
żarem, co serce rozpali,
z ukrytą prośbą prababci,
byśmy się wszyscy kochali.*

Przew.KGW C.Puzoń